

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การศึกษาเรื่องชุมชนของตนเองของผู้เรียนภาษาต่างประเทศ : กรณีศึกษา นักศึกษา โปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษ สถาบันราชภัฏสงขลา ที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตจังหวัดสงขลา ได้ใช้แบบสอบถามประกอบการสัมภาษณ์เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากบุคคลสองกลุ่ม คือ กลุ่มนักศึกษาสาขาวิชาศิลปศาสตร์ โปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษ (ศศ.บ.) และ โปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ สถาบันราชภัฏสงขลา ที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตจังหวัดสงขลา และประชาชนผู้มีภูมิลำเนา หรือประกอบอาชีพที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาของจังหวัดสงขลา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาประกอบด้วย บุคคล 2 กลุ่มคือ

1.1 นักศึกษาสาขาวิชาศิลปศาสตร์ โปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ ชั้นปีที่ 3 และ โปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 4 ของปีการศึกษา 1/2544 ที่เกิดและมีสถานที่อยู่ปัจจุบันในจังหวัดสงขลา จำนวนโปรแกรมละ 16 คน รวมทั้งหมด จำนวน 32 คน

1.2 ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีภูมิลำเนา หรือประกอบอาชีพที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา อยู่ในเขตพื้นที่การศึกษา 3 เขต ของจังหวัดสงขลา เขตละ 20 คน รวมทั้งหมด จำนวน 60 คน

ตอนที่ 2 การศึกษาภาษาอังกฤษของนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง อันประกอบด้วย

2.1 รายวิชาที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับสังคมไทย

2.2 รายวิชาที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับท้องถิ่น

2.3 อุปสรรคต่อการเรียนภาษาอังกฤษให้ได้ผลดี

2.4 รายวิชาภาษาอังกฤษที่นักศึกษาคิดว่ามีประโยชน์สำหรับตนเอง

ตอนที่ 3 ข้อมูลของนักศึกษาในเรื่องเกี่ยวกับท้องถิ่น อันประกอบด้วย

- 3.1 ความรู้เกี่ยวกับท้องถิ่นของนักศึกษา
- 3.2 สิ่งที่มีอยู่ในท้องถิ่นที่นักศึกษาภูมิใจ
- 3.3 สถานที่หรือบุคคลที่นักศึกษาต้องการแนะนำให้ชาวต่างชาติรู้จัก
- 3.4 เนื้อหาเกี่ยวกับท้องถิ่นที่นักศึกษาต้องการบรรยายเป็นภาษาอังกฤษ
- 3.5 คำศัพท์ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับท้องถิ่นที่นักศึกษาต้องการ
- 3.6 การนำภาษาอังกฤษไปใช้ประโยชน์ในท้องถิ่น
- 3.7 ความรู้สึกที่นักศึกษามีกับท้องถิ่นของตนเอง
- 3.8 สิ่งที่มีอยู่ในชุมชนของนักศึกษา

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับภาษาต่างประเทศของคนในท้องถิ่น

- 4.1 ความจำเป็นของการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศสำหรับชุมชน
- 4.2 ภาษาต่างประเทศที่สำคัญสำหรับท้องถิ่น
- 4.3 ความคาดหวังในตัวผู้มีความรู้ภาษาต่างประเทศ

ตอนที่ 5 ความคิดเห็นของคนในท้องถิ่น ในประเด็นต่อไปนี้

- 5.1 การติดต่อสื่อสารกับชาวต่างประเทศที่เข้ามาในชุมชน
- 5.2 สิ่งที่มีอยู่ในท้องถิ่นที่ภูมิใจ
- 5.3 สถานที่ในท้องถิ่นที่ต้องการแนะนำให้ชาวต่างชาติรู้จัก
- 5.4 บุคคลในท้องถิ่นที่ต้องการแนะนำให้ชาวต่างชาติรู้จัก
- 5.5 สิ่งที่มีอยู่ในท้องถิ่น

สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาประกอบด้วย

1.1 นักศึกษาสาขาวิชาศิลปศาสตร์ โปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ และโปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษ (ศศ.บ.) หลักการเลือกมาเป็นกลุ่มตัวอย่าง ใช้เกณฑ์ว่า เป็นผู้ที่สอบผ่านการเรียนวิชา Thai Studies (วัฒนธรรมไทยศึกษา) ซึ่งเป็นรายวิชาภาษาอังกฤษ ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับประเทศไทย ในเทอมที่ 1 ปีการศึกษา 2544 และต้องเป็นผู้ที่เกิดและปัจจุบันก็ยังอยู่ที่พักอาศัยกับครอบครัวอยู่ในเขตจังหวัดสงขลา ได้นักศึกษาทั้งสองกลุ่มมา กลุ่มละ 16 คน รวมทั้งหมด จำนวน 32 คน และนักศึกษาทั้งสองกลุ่ม มีภูมิลำเนากระจายอยู่ในทุกเขตพื้นที่การศึกษา (ภาคผนวก ค ตารางที่ 1)

1.2 ผู้มีภูมิลำเนา หรือประกอบอาชีพที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาอยู่ในเขตพื้นที่การศึกษา 3 เขต คือ เขตพื้นที่การศึกษา 1 (อ.เมือง อ. สทิงพระ อ.สิงหนคร อ.ระโนด อ.นาหม่อม อ.กระแสสินธุ์) เขตพื้นที่การศึกษา 2 (อ.หาดใหญ่ อ.บางกล่ำ อ.ควนเนียง อ.รัตภูมิ อ.ควนเนียง อ.คลองหอยโข่ง อ.บางกล่ำ) และเขตพื้นที่การศึกษา 3 (อ.จะนะ อ.เทพา อ.สะบ้าย้อย อ.นาทวี) ผู้ให้ข้อมูลกลุ่มนี้ ประกอบด้วย ผู้นำชุมชน ผู้นำศาสนา ผู้ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับงานด้านชุมชนและการศึกษา เช่น ผู้บริหารสถานศึกษา ครู อาจารย์ การสุ่มหาตัวแทนเพื่อการสัมภาษณ์และหาข้อมูล ของกลุ่มที่ 2 นี้ เริ่มจากการสอบถามครู อาจารย์ในสถานศึกษา นักศึกษาที่ออกฝึกสอน หน่วยงานทางการศึกษา และองค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อใช้เป็นแนวทางในการนำไปสู่ผู้ที่สามารถให้ข้อมูลในเชิงความคิดเห็นเกี่ยวกับการศึกษาในท้องถิ่นได้ ตัวแทนที่เลือกมาจากเขตพื้นที่การศึกษา 3 เขต เขตละ 20 คน รวมจำนวน 60 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ (ภาคผนวก ค ตารางที่ 2)

ตอนที่ 2 การศึกษาภาษาอังกฤษของนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง

2.1 รายวิชาที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับสังคมไทย

จากการสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาศาสาศิลปศาสตร์ โปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจปีที่ 3 และ นักศึกษาโปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษ ปีที่ 4 ที่สอบผ่านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ Thai Studies (วัฒนธรรมไทยศึกษา) เกี่ยวกับรายวิชาที่เคยเรียนมาและมีเนื้อหาเกี่ยวกับสังคมไทย ปรากฏผลดังนี้ (ภาคผนวก ค ตารางที่ 2)

นักศึกษาศาสาวิชาศิลปศาสตร์ โปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจชั้น

ปีที่ 3 บอกชื่อรายวิชาที่นักศึกษาคิดว่ามีเนื้อหาเกี่ยวกับสังคมไทยเรียงได้ตามลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้คือ

- 1) วิชาวิถีโลก จำนวน 13 คน
- 2) วิชาวัฒนธรรมไทยศึกษา จำนวน 11 คน
- 3) วิชาความจริงของชีวิต จำนวน 7 คน
- 4) วิชาที่นักศึกษาเห็นว่ามีเนื้อหาเกี่ยวกับสังคมไทยเท่ากัน โดยให้คะแนนเท่ากัน จำนวนรายวิชาละ 4 คน คือ วรรณกรรมเอเชีย ภาษาวรรณคดี และสุนทรียภาพของชีวิต
- 5) วิชาชีวิตกับสิ่งแวดล้อม จำนวน 3 คน
- 6) วิชาที่นักศึกษาเห็นว่ามีเนื้อหาเกี่ยวกับสังคมไทยเท่ากัน โดยให้คะแนนไว้เท่ากัน รายวิชาละ 2 คน คือ การจัดการธุรกิจท่องเที่ยว พฤติกรรมมนุษย์กับการพัฒนาตนเอง องค์กรและการจัดการ และภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว
- 7) วิชาที่นักศึกษาเห็นว่ามีเนื้อหาเกี่ยวกับสังคมไทยเช่นกัน แต่เป็นความเห็นที่กระจายกันไป ไม่ได้เห็นสอดคล้องกับผู้อื่น โดยที่มีผลคะแนนออกมารายวิชาละ 1 คน มี 11 รายวิชา คือ ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวและธุรกิจโรงแรม ภาษาอังกฤษเพื่อการตลาด ไทยเพื่อการสื่อสารและการสืบค้น ภาษาไทยวรรณคดีวิจารณ์ สังคมศาสตร์ การคิดและการตัดสินใจ ภาษาอังกฤษสำหรับงานเลขานุการ ปรัชญา และวิทยาศาสตร์เพื่อคุณภาพชีวิต

นักศึกษาสาขาวิชาศิลปศาสตร์ โปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นปีที่ 4

บอกชื่อรายวิชาที่นักศึกษาคิดว่ามีเนื้อหาเกี่ยวกับสังคมไทยเรียงได้ตามลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้คือ

- 1) วิชาไทยศึกษา และวิชาพื้นฐานวัฒนธรรมไทย มีนักศึกษาให้คะแนนไว้เท่ากันคือ รายวิชาละ 15 คน
- 2) วิชาวัฒนธรรมไทยศึกษา และ วิชาเหตุการณ์โลกปัจจุบัน มีจำนวนเท่ากันคือ รายวิชาละ 14 คน
- 3) วิชาการเมืองและการปกครองของไทย จำนวน 13 คน
- 4) วิชาภูมิศาสตร์ประเทศไทย จำนวน 12 คน
- 5) วิชาพื้นฐานวัฒนธรรมไทย จำนวน 10 คน
- 6) วิชาที่นักศึกษาเห็นว่ามีเนื้อหาเกี่ยวกับสังคมไทยเท่ากัน โดยให้คะแนนไว้จำนวนรายวิชาละ 7 คน คือ วรรณคดีเบื้องต้น ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว และธุรกิจโรงแรม 1 และ 2
- 7) วิชาที่นักศึกษาเห็นว่ามีเนื้อหาเกี่ยวกับสังคมไทยเท่ากัน โดยแต่ละรายวิชามีนักศึกษาให้คะแนนไว้ 6 คน คือ วิชาภูมิหลังทางสังคมและวัฒนธรรมของอเมริกา และวิชาประชากรกับการพัฒนาคุณภาพชีวิต
- 8) วิชาที่นักศึกษา 5 คน เห็นว่ามีเนื้อหาเกี่ยวกับสังคมไทย คือ วิชามนุษยกับสังคม
- 9) วิชาที่นักศึกษาเห็นว่ามีเนื้อหาเกี่ยวกับสังคมไทยเท่ากัน โดยให้คะแนนไว้เท่ากัน จำนวนรายวิชาละ 3 คน มี 2 รายวิชา คือ การใช้ภาษาไทย และปรัชญาเบื้องต้น
- 10) วิชาที่นักศึกษาเห็นว่ามีเนื้อหาเกี่ยวกับสังคมไทยเท่ากัน โดยให้คะแนนไว้จำนวนรายวิชาละ 2 คน คือ วาทกรรม การเรียนภาษาอังกฤษด้วยการแสดง และการใช้ภาษาไทย

11) วิชาที่นักศึกษาเห็นว่ามีความเกี่ยวข้องกับสังคมไทยเช่นกัน แต่เป็นความเห็นที่กระจายกันไป ไม่ได้เห็นสอดคล้องกับผู้อื่น โดยที่มีผลคะแนนออกมารายวิชาละ 1 คน มี 5 วิชา คือ เศรษฐศาสตร์ทั่วไป ร้อยกรองภาษาอังกฤษ ประชากรศึกษา สุนทรียะทางทัศนศิลป์ และการเขียนเชิงริเริ่มสร้างสรรค์

2.2 รายวิชาที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับท้องถิ่นของนักศึกษา

จากการสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาศิลปศาสตร์ โปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ ชั้นปีที่ 3 และโปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษ (ศศ.บ) ชั้นปีที่ 4 ที่ผ่านการเรียนวิชาวัฒนธรรมไทยศึกษา ในเรื่องเกี่ยวกับรายวิชาต่างๆที่เคยเรียนมาและมีเนื้อหาเกี่ยวกับท้องถิ่นของตนเอง ปรากฏผลดังนี้ (ภาคผนวก ค ตารางที่ 3)

นักศึกษาโปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจชั้นปีที่ 3 บอกชื่อรายวิชาที่นักศึกษาคิดว่ามีความเกี่ยวข้องกับท้องถิ่น เรียงได้ตามลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้คือ

- 1) วิชาวัฒนธรรมไทยศึกษา จำนวน 14 คน
- 2) วิชาชีวิตกับสิ่งแวดล้อม จำนวน 6 คน
- 3) วิชา ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวและธุรกิจโรงแรม จำนวน 5 คน
- 4) วิชาสุนทรียภาพของชีวิต จำนวน 4 คน
- 5) วิชาวิถีโลก จำนวน 2 คน
- 6) วิชาที่นักศึกษาเห็นว่ามีความเกี่ยวข้องกับสังคมไทยเช่นกัน แต่เป็น

ความเห็นที่กระจายกันไป ไม่ได้เห็นสอดคล้องกับผู้อื่น โดยที่มีผลคะแนนออกมารายวิชาละ 1 คน มี 11 รายวิชา คือ ภาษาอังกฤษสำหรับงานเลขานุการ การจัดการธุรกิจท่องเที่ยว ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการสืบค้น และ องค์การและการจัดการ

นักศึกษาโปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 4 (ศิลปศาสตร์) บอกชื่อรายวิชาที่นักศึกษาคิดว่ามีความเกี่ยวข้องกับท้องถิ่น เรียงได้ตามลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้คือ

- 1) วิชาวัฒนธรรมไทยศึกษา จำนวน 11 คน
- 2) วิชาพื้นฐานวัฒนธรรมไทย จำนวน 9 คน
- 3) วิชาภูมิศาสตร์ประเทศไทย จำนวน 5 คน

4) วิชาไทยศึกษา จำนวน 4 คน

5) วิชาการเขียนตามรูปแบบ และ วิชาประชากรกับการพัฒนาคุณภาพชีวิต มีผู้ให้ความเห็นว่ามีเนื้อหาเกี่ยวกับท้องถิ่น รายวิชาละ 2 คนเท่ากัน

6) วิชาการเมืองและการปกครอง จำนวน 1 คน

2.3 อุปสรรคต่อการเรียนภาษาอังกฤษให้ได้ผลดี (ภาคผนวก ค ตารางที่ 4)

นักศึกษาโปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ ชั้นปีที่ 3 ให้ความเห็นในเรื่องที่เกี่ยวกับอุปสรรคของการเรียนภาษาอังกฤษให้ได้ผลดี ไว้ตามลำดับความเป็นอุปสรรคจากมากไปหาน้อยดังนี้คือ

- 1) ปัญหาจากคำศัพท์ จำนวน 12 คน
- 2) ปัญหาที่เกิดจากการไม่รู้ไวยากรณ์ จำนวน 9 คน
- 3) ปัญหาจากโอกาสได้ฝึกฝนการใช้มีน้อย การขาดความสามารถด้านการอ่าน และการได้ใช้น้อยในชีวิตประจำวัน เป็นอุปสรรค ที่มีนักศึกษามีความเห็นตรงกัน จำนวน 4 คน
- 4) ปัญหาที่เกิดจากการขาดความสามารถด้านทักษะทางการพูด การฟัง การมีพื้นฐานภาษาอังกฤษไม่ดี การไม่รู้จักใช้ภาษากับสถานการณ์ที่เหมาะสม แต่ละปัญหามีความเป็นอุปสรรคกับนักศึกษา จำนวน 3 คน
- 5) สิ่งที่เป็นปัญหาอย่างอื่น ๆ ในการเรียนภาษาอังกฤษให้ได้ผลดี ที่นักศึกษามีความเห็นแตกต่างกันไป นำเสนอไว้อย่างละ 1 คน คือ การไม่รู้วิธีการออกเสียง การไม่รู้ไวยากรณ์สำหรับการเขียน การขาดอุปกรณ์ต่างๆที่จะเอื้อต่อการเรียนรู้ของนักศึกษา คือ จำนวนหนังสือในห้องสมุด คอมพิวเตอร์ สื่อการสอน การขาดโอกาสหาความรู้นอกบทเรียน และเนื้อหาการเรียนยากเกินไปไม่สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงในปัจจุบัน

นักศึกษาโปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษ(ศิลปศาสตร์) ชั้นปีที่ 4 ให้ความเห็นในเรื่องที่เกี่ยวกับอุปสรรคของการเรียนภาษาอังกฤษให้ได้ผลดี ไว้ตามลำดับความเป็นอุปสรรคจากมากไปหาน้อยดังนี้คือ

- 1) ปัญหาจากคำศัพท์ จำนวน 11 คน

- 2) การขาดความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ จำนวน 6 คน
- 3) ปัญหาที่เกิดจากพื้นฐานของนักศึกษาไม่ดี ปัญหาของการขาดทักษะการพูด มีความเป็นอุปสรรคเท่ากัน สำหรับนักศึกษาจำนวน 3 คน
- 4) การมีโอกาสนำไปใช้น้อย ปัญหาที่มีในการออกเสียงภาษาอังกฤษ การสร้างประโยคยาวๆไม่ได้ ไม่รู้ไวยากรณ์ การรู้แต่ทฤษฎีแต่นำไปใช้ในสถานการณ์จริงไม่เป็น การไม่รู้การสร้างภาษาแบบสละสลวย และการไม่กล้าถามหรือพูดในชั้นเรียน แต่ละปัญหามีความเป็นอุปสรรคกับนักศึกษา จำนวน 2 คน

2.4 รายวิชาภาษาอังกฤษที่นักศึกษาสาขาวิชาศิลปศาสตร์ โปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษ และโปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ คิดว่ามีประโยชน์สำหรับตนเอง (ภาคผนวก ค ตารางที่ 5)

นักศึกษาโปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ ชั้นปีที่ 3 บอกชื่อรายวิชาที่นักศึกษาคิดว่ามีประโยชน์สำหรับตนเอง เรียงได้ตามลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้คือ

- 1) วิชาภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว 1 และ 2 จำนวน 11 คน
- 2) ภาษาอังกฤษเพื่อการโรงแรม จำนวน 8 คน
- 3) วัฒนธรรมไทยศึกษา จำนวน 7 คน
- 4) ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการสืบค้น จำนวน 6 คน
- 5) วิชาต่อไปนี้มีนักศึกษาคิดว่ามีประโยชน์จำนวนเท่ากัน คือรายวิชาละ 5 คนมี รายวิชา การฟังและการพูด รูปและการใช้ภาษาอังกฤษสมัยใหม่ การพูดในที่สาธารณะ
- 6) วิชาต่อไปนี้มีนักศึกษาคิดว่ามีประโยชน์ จำนวนเท่ากัน คือรายวิชาละ 3 คน คือ ภาษาอังกฤษธุรกิจ 1 ภาษาอังกฤษธุรกิจ 2 ภาษาอังกฤษสำหรับงานเลขานุการ การอ่านและการตีความ
- 7) วิชาต่อไปนี้มีนักศึกษาคิดว่ามีประโยชน์ จำนวนเท่ากัน คือรายวิชาละ 2 คน คือ ภาษาอังกฤษในสื่อสารมวลชน รูปแบบการใช้
- 8) วิชาภาษาอังกฤษเพื่อการแสดง มีนักศึกษาคิดว่ามีประโยชน์จำนวน 1 คน

นักศึกษาโปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษ(ศิลปศาสตร์) ชั้นปีที่ 4 บอกชื่อรายวิชาที่นักศึกษาคิดว่ามีประโยชน์สำหรับตนเอง เรียงได้ตามลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้คือ

- 1) วิชาการฟังและการพูด จำนวน 12 คน
  - 2) วิชาวัฒนธรรมไทยศึกษา (Thai Studies) จำนวน 9 คน
  - 3) วิชาต่อไปนี้มีนักศึกษาคิดว่ามีประโยชน์ จำนวนเท่ากัน คือรายวิชาละ 3 คน คือ ภาษาอังกฤษเพื่อการโรงแรม ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการสืบค้น ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
  - 4) วิชาต่อไปนี้มีนักศึกษาคิดว่ามีประโยชน์ จำนวนเท่ากัน คือรายวิชาละ 2 คน คือ ภาษาอังกฤษสำหรับงานเลขานุการและสำนักงาน ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว ภาษาพูดทางธุรกิจ การอ่านอังกฤษทั่วไป
  - 5) วิชาที่นักศึกษาคิดว่ามีประโยชน์เช่นกัน แต่นักศึกษามีความเห็นแตกต่างกันไป
- นำเสนอไว้รายวิชาละ 1 คน คือ รูปและการใช้ภาษาอังกฤษสมัยใหม่ ภาษาอังกฤษในสื่อสารมวลชน การศึกษาเอกเทศ และ สัทศาสตร์

ตอนที่ 3 ข้อมูลของนักศึกษาเกี่ยวกับท้องถิ่นของตนเอง

3.1 ความรู้ของนักศึกษาเกี่ยวกับท้องถิ่นของตนเอง (ภาคผนวก ค ตารางที่ 6) นักศึกษาทั้งสองกลุ่ม จำนวน 32 คน ซึ่งมีภูมิลำเนาอยู่ในเขตจังหวัดสงขลามีความรู้เรื่องท้องถิ่นของตนเอง ดังนี้คือ

ด้านประวัติศาสตร์ท้องถิ่น มีผู้มีความรู้ด้านประวัติศาสตร์ท้องถิ่น ดังนี้คือ

- 1) รู้ตำนานที่มาของชุมชนตนเอง จำนวน 10 คน
- 2) รู้ประวัติการตั้งถิ่นฐานของคนในท้องถิ่นตนเอง จำนวน 6 คน

ด้านอาชีพในท้องถิ่น นักศึกษาแจ้งข้อมูลการรู้ถึงสภาพการประกอบอาชีพในสังคมของตนเอง ดังนี้ คือ

1) นักศึกษาเห็นว่ามีการประกอบอาชีพค้าขายจำนวนมากที่สุด คือ 8 คน

2) ด้านเกษตรกรรมและการอาหาร นักศึกษาแสดงความคิดเห็นว่า ท้องถิ่นของตนเอง เป็นสังคมที่มีแนวโน้มไปทางด้านเกษตรกรรมดังนี้คือ มีนักศึกษา จำนวน 7 คน เห็นว่าคนในท้องถิ่นของตนประกอบอาชีพทำสวนยาง เห็นว่ามีอาชีพทำสวน จำนวน 5 คน เห็นว่าคนในท้องถิ่นตนทำนาทุ่งและทำนข้าว จำนวนอย่างละ 1 คน

3) ด้านอุตสาหกรรม นักศึกษาจำนวน 3 คน เห็นว่ามีการประกอบอาชีพด้านการทำโรงสีข้าว ส่วนอาชีพอื่นๆ มีความเห็นกระจายกันไปอย่างละ 1 คน คือ งานการประกอบกิจการโรงทำน้ำแข็ง โรงงานปลาป่น การแปรรูปไม้ การรวมควนยาง และงานด้านการท่องเที่ยว

ด้านผู้ทรงภูมิปัญญาในท้องถิ่น ในจำนวนนักศึกษา 32 คน มีความรู้เรื่องภูมิปัญญาในท้องถิ่นอยู่ เพียง 15 คน คือ นักศึกษาผู้รู้เรื่องเกี่ยวกับภูมิปัญญา ด้านการเป็นหมอบ้านมีจำนวนสูงสุด คือ 4 คน รู้ว่ามีภูมิปัญญาด้านหมอนวด 3 คน รู้ว่ามีผู้มีความรู้ด้านภูมิปัญญาด้านการทอผ้าจำนวน 3 คน และมีความรู้ว่ามีภูมิปัญญาต่อไปนี้อย่างละ 1 คน คือ การทำทรงนก เข็บจาก รำโนรา เล่นหนังตะลุง และหมอรักร้างกัก

ด้านงานหัตถกรรมในท้องถิ่น นักศึกษาทราบเรื่องงานหัตถกรรมต่างๆ ของท้องถิ่น มีจำนวนดังนี้คือ นักศึกษาจำนวน 5 คน รู้เรื่องการสานเสื่อ จำนวน 4 คน ทราบเรื่องการทำทรงนกเขา รู้ว่ามีการทำสุ่มไก่ในท้องถิ่น จำนวน 3 คน รู้เรื่องการทำดอกไม้จากใบยาง การทำไม้กวาดจากไม้ไผ่ การทำหลังคาจาก อย่างละ 2 คน และมีความรู้ต่างๆ กระจายกันไปอย่างละ 1 คน ในเรื่องงานหัตถกรรมต่อไปนี้ คือ การทำดอกไม้จันทร์ การทำเบาะ การทำผลิตภัณฑ์จากเชือกกล้วยและจากใบตาล การทำตะกร้าจากหวายและสมุนไพร การทำผ้าปาเต๊ะ การทำเขียง การทำกระทายชุคมะพร้าว ทำที่วางคัมภีร์ ทำที่เกาหลัง ทำฝาชี และ ทำผีเสื้อจากถุ่นอง

ด้านอาหาร/ขนม นักศึกษาบอกชื่ออาหารที่คิดว่าเป็นของในท้องถิ่น ดังนี้ คือ อาหารคาว - ยำหัวโหนด ขนม - ขนมจากวันมะพร้าว จาวตาลเชื่อม

3.2 สถานที่/บุคคล ของท้องถิ่นที่นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดสงขลามีความภูมิใจ (ภาคผนวก ค ตารางที่ 7)

สถานที่ ที่นักศึกษามีความภูมิใจ โดยที่นักศึกษาตอบไว้อย่างละ 1 คน มีดังนี้คือ

สถาบันการศึกษา - มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ สถาบันทักษิณ
สถานที่ท่องเที่ยว - สวนสัตว์ สะพานติณสูลานนท์ เกาะยอ
วัด - วัดจะทิ้งพระ วัดชลธาราวาส วัดท่าช้าง วัดเขารูปช้าง วัดถ้ำ
ตลอด วัดเจ้าแม่กวนอิม

ตลาด - ตลาดป่าดั่งเบซาร์ ตลาดกิมหยง ตลาดสะเดา ตลาดคลองแงะ
น้ำตก - น้ำตกเขาเหรา น้ำตกผาดำ น้ำตกพระแม่ไพร

บุคคลของท้องถิ่น ที่นักศึกษามีความภูมิใจ นักศึกษา 2 คน กล่าวไว้เพียง คนละ 1 ท่าน คือ พลเอกเปรม ติณสูลานนท์ และ สมเด็จพระหลวงปู่สิมมุนี เทพอินโท (ผู้บุกเบิกวัดห้วยหลาด)

3.3 สถานที่หรือบุคคลในท้องถิ่นที่นักศึกษาต้องการแนะนำให้ชาวต่างชาติรู้จัก (ตารางที่ 7)

สถานที่ในท้องถิ่น นักศึกษา 32 คน ให้ข้อมูลไว้เพียงคนละ 1 สถานที่ที่ต้องการให้ชาวต่างชาติได้ไปเยือน มีดังนี้คือ

สถานที่ท่องเที่ยว - สะพานติณสูลานนท์ เกาะยอ ศูนย์การค้า
สันติสุข อุทยานนกน้ำคูขุด พิพิธภัณฑ์สงขลา เขารูปช้าง
วัด - วัดท่าช้าง วัดพะโคะ วัดห้วยหลาด จิตรกรรมฝาผนังวัด
ห้วยหลาด พระพุทธรูปวัดหาดใหญ่ใน เจ้าแม่กวนอิม

ตลาด - ตลาดป่าดั่งเบซาร์ ตลาดกิมหยง ตลาดสะเดา ตลาด
คลองแงะ ตลาดจิ่งโหล่น ตลาดสันติสุข
น้ำตก - น้ำตกผาดำ น้ำตกเขาเหรา

บุคคลของท้องถิ่น ที่นักศึกษาต้องการแนะนำให้ชาวต่างชาติรู้จัก นักศึกษามีตอบอยู่เพียงสองคน และแต่ละคนแสดงความเห็นว่า คือ เจ้าอาวาสวัด และ นายหนังตะลุง

3.4 เนื้อหาเกี่ยวกับท้องถิ่นที่นักศึกษาต้องการบรรยายเป็นภาษาอังกฤษ

(ภาคผนวก ก ตารางที่ 8)

นักศึกษาต้องการความรู้เพื่อการบรรยายเรื่องท้องถิ่นของตนเองเป็น ภาษาอังกฤษ ในหัวข้อต่างๆ ดังนี้ ตามจำนวน ที่เรียงจากนักศึกษาที่ต้องการ จากจำนวน มากที่สุดไปหาน้อยที่สุด ดังนี้ คือ

- 1) ประวัติของท้องถิ่น นักศึกษาต้องการมีความรู้จำนวน 5 คน
- 2) วัฒนธรรมและประเพณีท้องถิ่น นักศึกษาต้องการมีความรู้

จำนวน 3 คน

- 3) สถานที่ที่น่าสนใจ นักศึกษาต้องการมีความรู้จำนวน 3 คน
- 4) บุคคลสำคัญ สภาพเศรษฐกิจ ปัญหาสังคมและการแก้ไข และ

ภาษาถิ่น

นักศึกษาต้องการความรู้ภาษาอังกฤษที่เกี่ยวข้องเพื่อนำไปใช้บรรยาย อย่างละ 2 คน

- 1) ผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น ความเชื่อ วิถีชีวิต ภูมิศาสตร์ท้องถิ่น อาหาร สภาพสังคม อาชีพเอกลักษณ์ของท้องถิ่น สภาพอากาศ การขยายตัวของชุมชนเมือง ในด้านการพัฒนาและการควบคุม

มีนักศึกษาต้องการความรู้ภาษาอังกฤษที่เกี่ยวข้องเพื่อนำไปใช้บรรยาย อย่างละ 1 คน

3.5 คำศัพท์ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับท้องถิ่นที่นักศึกษาต้องการ

นักศึกษาต้องการคำศัพท์เพื่อใช้พูดเรื่องของท้องถิ่น ดังนี้คือ

- 1) เรื่องของต้นไม้/พืช มีนักศึกษาที่ต้องการ จำนวน 9 คน

(ต้องการคำศัพท์เกี่ยวกับต้นตะเคียน ต้นตาล ผักบุ้ง ส้มโชกุน)

- 2) งานหัตถกรรม มีนักศึกษาที่ต้องการ จำนวน 7 คน (ต้องการคำศัพท์เกี่ยวกับ งานหัตถกรรมพื้นบ้าน เครื่องจักสาน เครื่องหวาย น้ำตาลแว่น)
- 3) ความเชื่อ มีนักศึกษาที่ต้องการ จำนวน 7 คน ต้องการคำศัพท์เกี่ยวกับการสักการะบูชา ความงมงาย การไหว้เจ้า ความศักดิ์สิทธิ์ อยาลบหลู่)
- 4) ประเพณี มีนักศึกษาที่ต้องการ จำนวน 7 คน (ต้องการคำศัพท์เกี่ยวกับประเพณีพื้นบ้าน ประเพณีทางศาสนา เช่น การบวชนาค ฟังลูกนิมิต ทอดกฐิน ทอดผ้าป่า แข่งเรือยาว)
- 5) สิ่งก่อสร้าง มีนักศึกษาที่ต้องการ จำนวน 7 คน (ต้องการคำศัพท์เกี่ยวกับสิ่งก่อสร้างและสิ่งที่มีอยู่ในวัด เช่น เจดีย์ ศาลเจ้า ศาลาการเปรียญ โบสถ์ พระนอน จิตรกรรมฝาผนัง)
- 6) อาหาร มีนักศึกษาที่ต้องการ จำนวน 5 คน (ต้องการคำศัพท์เรื่อง ขนมพื้นบ้าน ขนมหม้อแกง ผัดปูผงกะหรี่ แกงส้ม แกงเลียง ไข่ฟก)
- 7) สถานที่ในท้องถิ่น มีนักศึกษาที่ต้องการ จำนวน 4 คน (ต้องการคำศัพท์เกี่ยวกับ สุสานคนจีน น้ำตก)
- 8) เครื่องมือประกอบอาชีพ มีนักศึกษาที่ต้องการ จำนวน 3 คน (ต้องการคำศัพท์เกี่ยวกับ เครื่องมือจับปลา เช่น แห กระชัง)
- 9) การแสดงพื้นบ้าน มีนักศึกษาที่ต้องการ จำนวน 3 คน (ต้องการคำศัพท์เรื่อง โนรา หนังตะลุง รำกลองยาว)
- 10) การละเล่น/กีฬาพื้นบ้าน มีนักศึกษาที่ต้องการ จำนวน 3 คน (ต้องการคำศัพท์เกี่ยวกับ ไล่ชน ปลายัด อีจูด)
- 11) อาชีพ มีนักศึกษาที่ต้องการ จำนวน 2 คน (ต้องการคำศัพท์เกี่ยวกับ นายอำเภอ หมอตำแย)
- 12) ปัญหาในท้องถิ่น มีนักศึกษาที่ต้องการ จำนวน 2 คน (ต้องการคำศัพท์เกี่ยวกับยาเสพติด)

3.6 การนำภาษาอังกฤษไปใช้ประโยชน์ในท้องถิ่น (ภาคผนวก ค ตารางที่ 10)

ประโยชน์ของภาษาอังกฤษที่นักศึกษานำไปใช้กับท้องถิ่นของตนเอง มีนักศึกษาที่แสดงความเห็นว่ามีประโยชน์ไว้จำนวน 7 คน ดังนี้คือ

- 1) นำไปใช้พูดเพื่อการแนะนำสถานที่ในท้องถิ่น 4 คน
- 2) ใช้เขียนป้ายแนะนำสถานที่ 3 คน

3.7 ความรู้สึกที่นักศึกษามีกับท้องถิ่นของตนเอง (ภาคผนวก ค ตารางที่ 11)

นักศึกษาแสดงความเห็นไว้ ทั้งพอใจและไม่พอใจ มีดังนี้คือ

- 1) พอใจ เพราะมีความเป็นอยู่เรียบง่าย (10 คน) มีผู้นำที่ดี (5 คน)
- 2) ไม่พอใจ ในด้านการคมนาคม (5 คน) และปัญหาเสพติด (4 คน)

3.8 สิ่งที่มีอยู่ในชุมชนของนักศึกษา (ภาคผนวก ค ตารางที่ 12)

นักศึกษาให้ข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งที่มีอยู่ในชุมชนของตนเอง ดังนี้คือ

1) พิธีกรรม มี เทศกาลกินเจ พิธีสมโภชต่าง ๆ คือ เทพนาจา เจ้าแม่กวนอิม และสมโภชช้าง พิธีทางศาสนา มี งานเดือนสิบ งานชักพระ งานสงกรานต์ การตั้งศาลเจ้าที่ พิธีเข้าสู่นัด ทำบุญกุโบร์ การทอดผ้าป่า ทอดกฐิน และทำบุญขึ้นบ้านใหม่

2) วรรณคดีที่เล่าสืบต่อกันมา ไม่มีข้อมูลของนักศึกษา

3) สถาปัตยกรรม มีตึกแถวเงินโบราณ ศาลเจ้า

4) ประติมากรรม มี พระพุทธรูป

5) จิตรกรรม มี ภาพฝาผนังวัดมัชฌิมาวาส (2 คน) โบสถ์พระพุทธร

ไสยาสน์หรือ ‘พ่อเผ่านอน’

6) เพลงและการละเล่นพื้นบ้าน มี เพลงกล่อมเด็ก (4 คน) จังหวะ เพลงกล่อมเด็กเป็นภาษาขาวี เพลงวงปีพาทย์ หมากชุม หมากเก็บ เดินกะลา งูกินหาง ม้าก้านกล้วย เล่นซ่อนแอบ กระโดดยางหรือกระโดดเชือก เล่นเตย มอญซ่อนผ้า

7) ดนตรี ไม่มีข้อมูลของนักศึกษา

8) การละคร/การแสดง มี โนรา (5 คน) หนังตะลุง (2 คน) รำ

กลองยาว ระบำพัด

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับภาษาต่างประเทศของคนในท้องถิ่น

4.1 ความจำเป็นของการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศสำหรับชุมชนในท้องถิ่น

(ภาคผนวก ค ตารางที่ 14)

ผู้ให้สัมภาษณ์และตอบแบบสอบถามจากเขตพื้นที่การศึกษา 1 จำนวน 20 คน เห็นว่าจำเป็น 16 คน อีก 3 คนเห็นว่ามีความจำเป็นน้อย และ 1 คนเห็นว่าไม่มีความจำเป็น

ผู้ให้สัมภาษณ์และตอบแบบสอบถามจากเขตพื้นที่การศึกษา 2 จำนวน 20 คน มีความเห็นเหมือนกันหมดว่า มีความจำเป็น ในกลุ่ม 19 คนนี้มีจำนวน 6 คน ที่เห็นว่าเป็นความจำเป็นมาก ส่วน 1 คนที่เห็นว่าไม่จำเป็น ก็บอกว่าแม้ไม่จำเป็นสำหรับเวลานี้ แต่ก็จำเป็นสำหรับอนาคต

ผู้ให้สัมภาษณ์และตอบแบบสอบถามจากเขตพื้นที่การศึกษา 3 จำนวน 20 คน เห็นความจำเป็นของการรู้ภาษาต่างประเทศ 17 คน เห็นว่ามีความจำเป็นน้อย 1 คน ส่วนผู้ที่เห็นว่าไม่จำเป็นจะต้องรู้ภาษาต่างประเทศ มีจำนวน 2 คน

4.2 ภาษาต่างประเทศที่สำคัญสำหรับท้องถิ่น (ภาคผนวก ค ตารางที่ 15)

ผู้ให้สัมภาษณ์และตอบแบบสอบถามจากเขตพื้นที่การศึกษา 1 ให้ความสำคัญกับภาษาอังกฤษสูงสุด (17 คน) ภาษาที่สำคัญรองลงมาคือ ภาษามลายู (5 คน) ลำดับที่สาม คือ ภาษาจีน (4 คน) และมีผู้ให้ความสำคัญกับภาษาอาหรับไว้ 2 คน ในกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามนี้ มีอยู่ 1 คนที่ เห็นว่าภาษามลายูแบบท้องถิ่นมีความสำคัญ ถ้าทุกคนมีโอกาสได้เลือกเรียนภาษาต่างประเทศ ทุกคนเลือกเหมือนกันหมด คือ เลือกเรียนภาษาอังกฤษเป็นลำดับแรก (18 คน) รองลงมาคือ ภาษาจีน (3 คน) และ อาหรับ (2 คน) ตามลำดับ ภาษาอื่นๆ ที่มีผู้คิดจะเลือกเรียนได้ นั้นมีอย่างละหนึ่งคน คือ ญี่ปุ่น ฝรั่งเศส เยอรมัน และภาษาฮาวาย

ผู้ให้สัมภาษณ์และตอบแบบสอบถามจากเขตพื้นที่การศึกษา 2 ก็ให้ความสำคัญกับภาษาอังกฤษสูงสุด (19 คน) ภาษาต่างประเทศอื่นที่สำคัญรองลงมาเรียงได้ ตามลำดับคือ จีน (10 คน) ญี่ปุ่น (2 คน) มลายู (1 คน) ฮาวาย (1 คน) และฝรั่งเศส (1 คน)

ถ้ามีโอกาสได้เลือกเรียนภาษาต่างประเทศ คนส่วนใหญ่ (19 คน) ก็ยังเลือกเรียนภาษาอังกฤษ ภาษาที่ได้รับการเลือกเรียนรองลงมาคือ จีน (2 คน) ญี่ปุ่น (2 คน) เยอรมัน (1 คน) และมลายู (1 คน)

ผู้ให้สัมภาษณ์และตอบแบบสอบถามจากเขตพื้นที่การศึกษา 3 ก็ให้ความสำคัญกับภาษาต่างประเทศเป็นลำดับสูงสุด (17 คน) กลุ่มที่อยู่ในลำดับที่สองเท่ากันคือ จีน อาหรับ ญี่ปุ่น (3 คน) และภาษาฮาวาย (2 คน) ยังมีผู้ให้ความสำคัญกว่าภาษาฝรั่งเศสและมลายู ถ้ามีโอกาสได้เลือกเรียนภาษาต่างประเทศ คนส่วนใหญ่ (18 คน) ก็ยังเลือกเรียนภาษาอังกฤษ ภาษาที่มีผู้เลือกเรียนรองลงมาคือ ญี่ปุ่น (3 คน) ฝรั่งเศส (3 คน) จีน (2 คน) และอาหรับ (1 คน)

4.3 ความคาดหวังในตัวผู้มีความรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาคผนวก ค ตารางที่ 16)

ผู้ให้สัมภาษณ์และตอบแบบสอบถามจากเขตพื้นที่การศึกษา 1 มีความคาดหวังในตัวผู้มีความรู้ภาษาต่างประเทศหลากหลาย มี 9 คน ที่มีความเห็นตรงกันว่าควรให้มาสอนหนังสือให้เยาวชนในท้องถิ่น ส่วนความคิดเห็นที่ให้มาต่าง ๆ กัน มีคนละ 1 ความคิด มีดังนี้

การนำความรู้มาสู่ท้องถิ่น คือ การแปลข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ ที่ให้การช่วยเผยแพร่เรื่องของท้องถิ่น คือ นำเสนอโครงการต่างที่ท้องถิ่นคิดขึ้นไปสู่ต่างประเทศ และทำงานด้านประชาสัมพันธ์ให้ท้องถิ่น (2 คน) เขียนป้ายแนะนำเส้นทางและสถานที่สำคัญของท้องถิ่น และเป็นมัคคุเทศก์

บทบาทด้านการเป็นผู้นำ คือ เป็นผู้นำให้ชุมชนในการประสานงานกับองค์กรต่างประเทศ

สามารถเข้ามามีบทบาทช่วยด้านธุรกิจ ซึ่งกำลังมีการทำธุรกิจส่งออกอยู่มากในเขตพื้นที่

นอกจากนี้ แม้จะยังไม่สามารถบอกความคาดหวังได้ในปัจจุบัน แต่ก็เห็นแนวโน้มได้ว่า โลกอนาคตจะต้องอาศัยผู้มีความรู้ภาษาต่างประเทศอย่างมาก

ผู้ให้สัมภาษณ์และตอบแบบสอบถามจากเขตพื้นที่การศึกษา 2

จำนวน 7 คน คาดหวังว่าผู้มีความรู้ภาษาต่างประเทศในท้องถิ่น จะช่วยสอนเด็กและคนในท้องถิ่น และ 1 คน ถึงกับเห็นว่าควรเปิดโรงเรียนสอนพิเศษ ในด้านการแนะนำเรื่องของชุมชน มี 2 คน ที่เห็นว่า ผู้มีความรู้ภาษาต่างประเทศสามารถมาทำงานแนะนำนักท่องเที่ยวในท้องถิ่นได้ ด้านความคิดเห็นต่างๆกัน ที่ให้มาคนละ 1 ความคิด คือ เห็นว่าควรไปรับราชการ เพื่อนำความรู้ภาษาต่างประเทศไปใช้ประโยชน์ ใช้ในการทำงานโรงแรม บริษัท และศูนย์การค้าในภาคใหญ่

ผู้ให้สัมภาษณ์และตอบแบบสอบถามจากพื้นที่การศึกษาเขต 3

มีความเห็นต่างๆ เกี่ยวกับความคาดหวังในตัวผู้มีความรู้ภาษาต่างประเทศ ในชุมชนของตนเองดังนี้คือ

การนำความรู้มาสู่ชุมชนนั้น ผู้ให้สัมภาษณ์ 3 คน เห็นว่าควรจะมาเป็นครู และ 1 คน เห็นว่าควรมาสอนพิเศษ 2 คน เห็นว่า สามารถมาช่วยด้านการเผยแพร่ข่าวสารและเทคโนโลยีต่างๆ

ผู้ให้สัมภาษณ์ 2 คน เห็นว่า สามารถมาเป็นมัคคุเทศก์ ช่วยเผยแพร่เรื่องของชุมชน

ผู้ให้สัมภาษณ์ 2 คน เห็นว่า ควรมาประกอบอาชีพด้านคอมพิวเตอร์ และทำงานที่เกี่ยวกับอินเทอร์เน็ต

ส่วนความคาดหวังอย่างอื่น ๆ มีความเห็นกระจายกันไปอย่างละ 1 คน คือ กระตุ้นให้เยาวชนเห็นความสำคัญของภาษาต่างประเทศ คาดหวังจะให้มาเปิดสำนักงานรับจองตั๋วรถไฟ/เครื่องบิน เปิดร้านให้เช่าซีดีภาพยนตร์และเพลง ที่เป็นภาษาต่างประเทศ และคาดหวังให้เป็นผู้จัดการด้านการติดต่อกับประเทศมาเลเซีย

ตอนที่ 5 ความคิดเห็นของคนในท้องถิ่นในประเด็นต่อไปนี้

5.1 การติดต่อกับสื่อสารกับชาวต่างประเทศที่เข้ามาในชุมชน (ภาคผนวก ค ตารางที่ 17)

ผู้ให้สัมภาษณ์และตอบแบบสอบถามจากเขตพื้นที่การศึกษา 1 ในจำนวน 20 คน มี 1 คน ที่ตอบว่า ไม่มีการติดต่อสื่อสารกับชาวต่างชาติเกิดขึ้นในชุมชน ส่วนคนอื่นๆ บอกว่ามีการสื่อสารกับคนต่างชาติ และมีหลากหลายเชื้อชาติ คือ จีน ญี่ปุ่น อินเดีย มาเลย์ ฝรั่งเศส เบลเยียม สเปน อเมริกันและอังกฤษ ส่วนสาเหตุของการเข้ามาในชุมชนของชาวต่างชาติ มีต่าง ๆ กัน เช่น เพราะมีท่าเรือ มาชมวัด ติดต่อธุรกิจ แลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรม และเป็นอาสาสมัครในท้องถิ่น

มีข้อคิดเห็นของท่านหนึ่งว่า คนในท้องถิ่นมักสื่อสารกันด้วยภาษาเขมร เพราะคนในท้องถิ่นพูดภาษาอังกฤษไม่ได้ พร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะว่า ควรจัดสอนภาษาอังกฤษให้คนในชุมชน

ผู้ให้สัมภาษณ์ตอบแบบสอบถามจากเขตพื้นที่การศึกษา 2 ส่วนใหญ่เห็นว่ามีชาวต่างชาติเข้ามาติดต่อสื่อสารในพื้นที่ มีเพียง 3 คน ที่บอกว่าไม่มีเลย ลักษณะการติดต่อที่เห็นมีในด้านการโอนเงินและแลกเปลี่ยนเงินตรา(1 คน) ค้าขาย(3 คน) ท่องเที่ยว(3 คน) และสอนภาษา(1 คน)

ผู้ให้สัมภาษณ์และตอบแบบสอบถามจากเขตพื้นที่การศึกษา 3 เห็นว่าผู้ที่เข้ามาในพื้นที่มีอยู่หลากหลาย มีชาวมลายู (8 คน) จีน(2 คน) สิงคโปร์ (2 คน) ชาวตะวันตก(2 คน) และชาวอินโดนีเซีย (1 คน)

5.2 สิ่งที่มีอยู่ในท้องถิ่นที่ภูมิใจ (ภาคผนวก ค ตารางที่ 18)

ผู้ให้ข้อมูลจากเขตพื้นที่การศึกษา 1 เห็นว่า มี สิ่งที่คนในท้องถิ่นภูมิใจกันอยู่หลากหลาย แต่สิ่งที่เด่นชัดที่สุด คือสภาพสังคมท้องถิ่น เพราะมีความภูมิใจในสภาพของชุมชนตนเอง การรวมตัวกันของชุมชนเพื่อพึ่งพาตนเอง(2 คน) การมีส่วนร่วมของประชาชนเพื่อชุมชน (2 คน) ร่วมกันอนุรักษ์วัฒนธรรม(2 คน) พึ่งพาซึ่งกันและกัน (2 คน) มีอัยาศัยดี (2 คน) มีความสงบสุข อากาศบริสุทธิ์ และสิ่งอื่น ๆ ที่มีความภูมิใจ คือ การมีหนึ่งผลิตภัณฑ์หนึ่งตำบล (มีน้ำส้มสายชูจากน้ำตาลโตนด) เขวชนมีการศึกษาคดี (2 คน) ได้รับการฝึกฝนอบรมทั้งทางศาสนาและวิชาสามัญ และพอใจการทำงานของทีมงานบริหารท้องถิ่น

ผู้ให้ข้อมูลจากเขตพื้นที่การศึกษา 2 มีความภูมิใจแบบเดียวกับคนในเขตพื้นที่การศึกษา 1 คือ ภูมิใจในสภาพสังคมท้องถิ่น ที่มีความเอื้ออาทร (3 คน) เป็นชุมชนน่าอยู่ (3 คน) ภูมิใจกับวัฒนธรรม ประเพณีของชุมชนตนเอง (2 คน) และความภูมิใจ ที่บอกไว้ต่าง ๆ กัน บอกไว้ คน ละ 1 อย่าง ดังนี้ คือ ธรรมชาติและความเป็นอยู่ที่สงบ (ในอดีต ซึ่งปัจจุบันไม่มีแล้ว) อากาศบริสุทธิ์และบรรยากาศสงบสุข มีความเข้าใจ ความสามัคคี มีธรรมชาติที่สงบ บริสุทธิ์ เป็นแหล่งท่องเที่ยวและทำธุรกิจ คนมีการศึกษาก่อนข้างดี

ผู้ให้ข้อมูลจากเขตพื้นที่การศึกษา 3 ก็พอใจกับสภาพชุมชนที่มีความสามัคคี มีการอยู่ร่วมกันของผู้คนที่นับถือศาสนาต่างกัน (2 คน) คนมีคุณธรรม จริยธรรม มีน้ำใจ มีความเอื้อเฟื้อกัน คนมีงานทำ มีสภาพเศรษฐกิจพอเพียง เศรษฐกิจดี และความภูมิใจในสิ่งอื่น ๆ ที่มีต่าง ๆ กัน บอกไว้ คน ละ 1 อย่าง ดังนี้ คือ มีวัดที่สวยงาม พระศักดิ์สิทธิ์ หลวงปู่พรหมวัดน้ำขาว และมีผู้นำเข้มแข็ง

5.3 สถานที่ที่ต้องการแนะนำให้ชาวต่างชาติรู้จัก (ภาคผนวกค ตารางที่ 19)

ผู้ให้ข้อมูลจากเขตพื้นที่การศึกษา 1 ต้องการพาไปแหล่งโบราณสถาน (4 คน) วัด และสถานที่ท่องเที่ยว เช่น วัดนวก วัดสามบ่อ มัสยิด และมีผู้ตอบแบบสอบถามคนหนึ่ง เสนอแนะ โรงงานผลิตน้ำส้มสายชูหมักจากตาลโตนดไว้

ผู้ให้ข้อมูลจากเขตพื้นที่การศึกษา 2 ต้องการพาไป สถานที่ท่องเที่ยว (7 คน) เช่น แหล่มโพธิ์ (2 คน) และสถานที่จำหน่ายสินค้าพื้นเมือง สถานที่สำคัญทางศาสนา เช่น วัด (4 คน) และสถานที่จำหน่ายสินค้าพื้นเมือง มีผู้เสนอให้ไปดูโรงเรียน เพราะพื้นที่ต่างๆ กลายเป็นบ่อกึ่งไปหมดแล้ว

ผู้ให้ข้อมูลจากเขตพื้นที่การศึกษา 3 ล้วนเสนอแนะให้ไปสถานที่ท่องเที่ยว มีวัดขวด (6 คน) และความภูมิใจ ที่บอกไว้ ก็มีอยู่ต่าง ๆ กัน คือ แหล่งผลิตกรงนกเขา ฟาร์มเลี้ยงนกเขา ป่าชายเลน ชายทะเล ป่าสนทรายชายหาด และสวนลองกอง ซึ่งเมื่อออกผลจะมีความสวยงาม

5.4 บุคคลในท้องถิ่นที่ต้องการแนะนำให้ชาวต่างชาติรู้จัก (ภาคผนวก ค ตารางที่ 20)

ผู้ให้ข้อมูลจากเขตพื้นที่การศึกษา 1 ส่วนใหญ่ ต้องการแนะนำให้รู้จักบรรดาผู้นำ มีผู้นำท้องถิ่น(6 คน) ผู้นำศาสนา(3 คน) ผู้นำทางการศึกษา นอกจากนั้น ก็มีบุคคลอื่นๆ ดังนี้ คือ ประธานกลุ่มแม่บ้าน เจ้าหน้าที่ประจำแหล่งโบราณสถาน คนในกลุ่มต่างๆที่จัดตั้งขึ้นในหมู่บ้าน ครูสอนภาษาอังกฤษ

ผู้ให้ข้อมูลจากเขตพื้นที่การศึกษา 2 เสนอแนะให้ไปพบผู้นำชุมชน (4 คน) เช่น ผู้ใหญ่บ้าน โต๊ะอิหม่าม และให้ได้พบนักเรียนเพื่อให้โอกาสนักเรียนได้ฝึกการใช้ภาษาต่างประเทศ

ผู้ให้ข้อมูลจากเขตพื้นที่การศึกษา 3 เสนอแนะให้ไปรู้จักผู้นำด้านต่างๆ เช่น ผู้นำศาสนา(2 คน) ผู้นำหมู่บ้าน เช่น กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และผู้ทำงานองค์การบริหารส่วนตำบล (3 คน)

5.5 สิ่งที่มีอยู่ในท้องถิ่น (ภาคผนวก ค ตารางที่ 21)

ผู้ให้ข้อมูลจากเขตพื้นที่การศึกษา 1 เห็นว่าพิธีกรรมทางศาสนามีอยู่หลากหลายในท้องถิ่น มีของศาสนาพุทธ เช่น การปฏิบัติพิธีกรรมทั่วไปทางศาสนา (6) การทำบุญเดือนสิบ (5 คน) การบวชนาค (3 คน) งานสงกรานต์ (2 คน) การวางเสาเอก บอกเจ้าที่ก่อนสร้างบ้าน การแต่งงาน การขึ้นปีใหม่ การไหว้เจ้าที่ แก้วบนเจ้าบ้าน พิธีลอยแพ เรื่องที่เล่าสืบต่อกันมามีมาก เช่น ตำนาน (2 คน) ของเกาะหนู เกาะแมว พ่อเฒ่าวัดนก วัดสามบ่อ พังจันทร์ เมืองเก่า ประวัตินายเจ้าเมืองสงขลา การติดต่อกำขาย สถาปัตยกรรมมีสิ่งที่น่าสนใจเป็นบ้านเรือนและสิ่งก่อสร้างทางศาสนา มีสุสานสุลต่านสุไลมาน อุโบสถวัดสามบ่อ บ้านทรงไทยภาคใต้ (2 คน)

ประติมากรรมปรากฏเป็นงานทางศาสนาพุทธ มีรูปปั้นในวัด (3 คน) เช่น พระพุทธรูปรอบอุโบสถวัดสามบ่อ รูปปั้นที่อุโบสถวัดเจดีย์งาม รูปปั้นหลวงปู่ทวด เจ้าเกาะยอ และพระพุทธรูป (พ่อเฒ่าวัดนก) ด้านจิตรกรรม มีหม้อปั้นดินเผา ภาพฝาผนังในวัด (5 คน) มี ภาพในวัดสามบ่อ เรื่องพระเวสสันดร

การละเล่นและเพลง มี เพลงบอก (2 คน) เล่นว่าว ตีกลองยาวงานศพ เพลงร้องเรือและเพลงกล่อมเด็ก การเป่าปี่หนังตะลุงและกลองยาว ด้านการแสดง มี โนรา (3 คน) คณะมโนราห์ การเล่นหนังตะลุง (3 คน) และการรำน้ำกลองยาว

ผู้ให้ข้อมูลจากเขตพื้นที่การศึกษา 2 เห็นว่าสิ่งที่มีอยู่ในท้องถิ่นของตนเองนั้นมีพิธีกรรมซึ่งเกี่ยวข้องกับศาสนา มีพิธีทางศาสนาทั่วไป (8 คน) พิธีของศาสนาอิสลาม (2 คน) เช่น วันเมาลิดคนปี วันฮัจญ์ การทำละหมาด พิธีทางศาสนาพุทธ เช่น งานเดือนสิบ ทอดกฐิน ทอดผ้าป่า บวชนาค พิธีกรรมที่เป็นของชาวจีน เช่น การกินเจ (2 คน) การไหว้บรรพบุรุษ งานล้างป่าช้า

เรื่องที่เล่าสืบต่อกันมาก็มีเรื่องของชื่อหมู่บ้านและโรงเรียน

งานสถาปัตยกรรมและประติมากรรมก็ล้วนเกี่ยวข้องกับศาสนา มี โบสถ์ (2 คน) วัด (2 คน) มัสยิด (2 คน) พระพุทธรูป

การแสดงและการละเล่นต่างๆ มี หนังตะลุง (4 คน) มโนราห์ (2 คน) กลองยาว (2 คน) เพลงเรือแหลมโพธิ์ (2 คน) และดนตรีลูกทุ่ง

ผู้ให้ข้อมูลจากเขตพื้นที่การศึกษา 3 เห็นว่าสิ่งที่มีอยู่ในท้องถิ่นของตนเองนั้นมีทั้งพิธีกรรมต่างๆของ 2 ศาสนา มี พิธีกรรมทางศาสนาอิสลาม (3 คน) พิธีกรรมทางศาสนาพุทธ เช่น งานเดือนสิบ (2 คน) งานบวช (3 คน) งานแต่งงาน (2 คน) งานชักพระ (2 คน) งานศพ (2 คน) การยกช่อฟ้า/เสาเอก การฝังลูกนิมิต

ทั้งสถาปัตยกรรมและประติมากรรมก็ล้วนเป็นของศาสนา เช่น โบสถ์ วัด อุโบสถ (2 คน) สิ่งก่อสร้างของศาสนาอิสลาม พระพุทธรูป จิตรกรรมฝาผนังในอุโบสถ โบสถ์ และวัด เช่น ที่วัดน้ำขานอก

เพลงและดนตรีมี เพลงกล่อมเด็ก และดนตรีลูกทุ่งย้อนยุค การแสดงต่างๆ รวมทั้งเพลงและดนตรี มี มโนราห์ (2 คน) หนังตะลุง (2 คน) และร้องเง้